tem celestis corporis. Et ꝓpter hoc non oẽs corpora
les effectus celestiũ corpoꝝ ex necessitate eueniunt. qꝛ
possunt ꝑ acciñs impediri. sicut đꝛ li. de som. ⁊ vigi. ꝙ
multa in ꝯmotõib⁹ aeris nõ eueniũt quoꝝ signa p̄e
Ad 17 cesserũt i celestib⁹ corꝑib⁹. ¶ Ad. xvij. dõm. ꝙ rõ ⁊ vo
lũtas excitant̃ q̇dẽ ad agendũ ab aliq̃ exteriori qđ in
ducit passionẽ in corpore aut virib⁹ sensitiuis. sed in
potestate rõnis ⁊ volũtatꝭ remanet vt operet̃ vel nõ
Ad 18 opetur ꝺm motũ taliũ passionũ. ¶ Ad. xviij. dõm ꝙ
rõ illa tangit quartã viã ex qua aliq̇ necessitatẽ acti-
bus humanis imponere voluerũt. Sed ad hoc re-
pellendũ ꝯsiderãdũ est ꝙ voluntas mouet̃ a bono si
cut intellectus a vero. Intellectus autẽ ex necessitate
assentit p̄mis p̄ncipijs que sunt ꝺm se nota. ⁊ oĩb⁹
illis q̇ ex his ꝯsiderãt ex p̄missis ex necessitate ꝯcludi
qꝛ sine his p̄ncipia vera esse nõ possunt. Et sil̃iter vo
lũtas ex necessitate appetit vltimũ finẽ q̇ est ꝓpter se
appetendus. oĩes em̃ ex necessitate volũt esse beati.
et sil̃iter ea que ꝯsiderant̃ vt sine quib⁹ beatitudo esse
nõ possit. alia vero eligibilia q̄ possunt ꝯsiderari vel
sicut ad beatitudinẽ ꝑtinentia ꝺm aliquã rõnez boni
vel sicut impeditiua. ita tñ vt sine his beatitudo pos-
sit haberi. volũtas non ex necessitate assentit. sicut nec
intellectus opinabilib⁹ in q̇b⁹ ꝯsiderat ꝙ eis remotꝭ
nihilominus stare possint p̄ncipia ꝑ se nota

¶ Utrꝫ demones cognoscãt cogitatões cordiũ nr̃oꝝ

Octauo queritur. vtruꝫ

demones cognoscãt cogitatões cordiũ no
stroꝝ. Et videt̃ ꝙ sic. đt em̃ Greg. xviij. mora. Nũc
1 aũt corda nostra q̃zdiu in hac vita sumus qꝛ ab alte
ro in alterũ videri nõ possunt nõ intra vitrea. sed in-
tra lutea vascula ꝯcludũtur. sed grossicies luteorum
vasculoꝝ nõ p̄t impedire intellectualẽ visum q̃lis est
demonũ. g̊ demones cordiũ nr̃oꝝ cogitatões cogno-
2 scũt. ¶ P̄. Sicut se hꝫ visus corꝑalis ad formã corpo
ralem. ita se hꝫ visus spũalis ad formã spũalẽ. sed vi
sus sensibilis corꝑalis p̄t videre formã corꝑalẽ in re
sensibili existentẽ. g̊ visus spũalis demonis p̄t videre
formã spũalẽ in nostra aĩa existentẽ. sꝫ ꝺm illã formã
tur cogitatões cordiũ. g̊ demon p̄t cognoscere cordis
humani cogitatões. Sed đi. ꝙ demon illas cogi
tatões cognoscere p̄t in q̇b⁹ phantasmatib⁹ vtimur.
nõ aũt illas q̄ in pura speculatõe ꝯsistũt ¶ Sed ꝯtra
3 est qđ p̄hs đt. iij. de aĩa. ꝙ nequaq̃ꝫ sine phantasmate
intelligit aĩa. cui⁹ signũ est ꝙ corrupto organo phã
tasie oĩs intellectualis oꝑatio impedit̃. si g̊ illas cogi
tationes nostras cognoscũt demones in q̇b⁹ phãtas
matib⁹ vtimur. ꝯñs est vt oẽs cogitatões nostras co
gnoscãt. Sed đi. ꝙ ṽbũ p̄hi intelligit̃ de his que
natural̃r cognoscim⁹. nõ aũt de his q̄ nobis reuelan
tur diuinit⁹ ¶ Sed ꝯtra est qđ Dyo. đt. i. celestꝭ ierar.
4 ꝙ impossibile est nobis aliter lucere radiũ diuinum
nisi varietate sctõꝝ velaminũ circũuelatũ. sacra autẽ
velamina đt sil̃itudines sensibiles. g̊ etiã in his q̄ no
bis diuinitus reuelãtur indigemus phãtasticis sili-
tudinib⁹ sensibiliũ rerũ. ⁊ sic oẽs cogitatões nostras
demon p̄t videre. ¶ P̄. Intellect⁹ noster magis cog- 5
noscit ea que sunt minus intelligibilia ꝺm naturã ꝓ
pter hoc ꝙ accipit cognitõem a sensu. qđ in demoni
bus locũ nõ hꝫ. et sic magis cognoscũt ea q̄ sunt ꝺm
se magis cognoscibilia. sed spẽs in intellectu existen-
tes sunt intelligibiles actu. ⁊ ꝑ ꝯsequẽs ꝺm se magis
cognoscibiles q̃ꝫ forme in reb⁹ materialib⁹ existẽtes
intelligibiles in potentia. cũ g̊ demon cognoscat in-
tellectu suo formas in reb⁹ materialib⁹ existẽtes. mul
to fortius cognoscere p̄t spẽs intelligibiles intellec-
tus nostri ꝺm quas formãtur cogitatões. g̊ p̄t vide-
re cogitatões nostras. ¶ P̄. Propter qđ vnũq̇dq꞉ ta 6
le ⁊ illud magis. sed ipse intellectus noster est intelli-
gibilis ꝑ spẽm intelligibilẽ in eo existentẽ. vt pꝫ per
p̄hm. iij. de aĩa. g̊ cũ demon cognoscat ip̄am substan-
tiã intellect⁹ nostri. multo magis cognoscit spẽs in-
telligibiles ipsius. ¶ P̄. Demon melius cognoscit 7
aĩas nostras q̃ꝫ nos cognoscim⁹ cogitatões q̄ in aĩa
sunt. g̊ etiã cogitatões nostras melius nouit q̃ꝫ nos
¶ P̄. Demon in causis cognoscit effect⁹. vt sup̄ dic- 8
tum est. sed ipse cognoscit aĩam nostraꝫ et potentias
et habit⁹ eius. q̄ sunt cause cogitatõnis. g̊ cognoscit
cogitatões nostras ¶ P̄. Nullus p̄t vere enũciare qđ
ignorat. sed sicut Aug⁹. đt. xij. sup̄ Gen̄. ad litteram. 9
Certissimis indicijs ꝯstat enũciatas a demonib⁹ ho-
minũ cogitatões. g̊ demones cognoscũt cogitatiões
tales ¶ P̄. Omis cognitio fit ꝑ assil̃atõem cognoscẽ 10
tis ad cognitũ. sed ꝑ ꝑctã cogitationũ hoĩes assimi-
lant̃ demonib⁹. g̊ demones cogitatões tales cogno-
scere pñt. ¶ P̄. Uerbũ cordis interius magis est si- 11
mile demoni q̇ est spũalis subã q̃ꝫ ṽbũ exterius qđ ẽ
corꝑale. sed demon cognoscit verbũ exteri⁹ hoĩs qđ
ore ꝓfert̃. g̊ multo magis cognoscit ṽbũ interi⁹ qđ
ꝑtinet ad cogitatõem. vt pꝫ ꝑ Augu. xiiij. de tri ¶ P̄.
Actus est magis cognoscibilis q̃ꝫ habit⁹. sꝫ demon 12
cognoscit id qđ est in habituali memoria homis. qđ
pꝫ ꝑ hoc qđ Aug⁹. đt. xviij. de ci. dei. q̇dã p̄hs appa-
rens in somnis cuidã dormienti dissoluit eã q̄stionẽ
de qua dubitabat. qđ videt̃ ꝑ demones ꝓcuratũ. g̊ vi
detur ꝙ demon multo magis cognoscere p̄t actuales
hominũ cogitatões. ¶ P̄. q̃ꝫto ṽtus cognoscitiua ẽ 13
magis eleuata tãto p̄t in aliqđ maius. sed ṽtus cog-
noscitiua demonis est magis eleuata q̃ꝫ ṽtus cogno
scitiua hoĩs. cũ g̊ hõ cogitatões cognoscere possit al-
terius hoĩs ꝑ aliq̃ corꝑalia signa. ꝺm illud Ecci. xix.
ex visu cognoscit̃ vir. et ab occursu faciei sensatus
ꝯsequẽs videt̃ ꝙ demones vlteri⁹ cogitatões homi-
nũ in seipsis videãt. ¶ P̄. Si nõ vidẽt eas in seipsis 14
sed solũ ꝑ signa corꝑalia. nullo mõ pñt eas cogno-
scere. qꝛ idẽ signũ corporale ad multa se hꝫ. sic rubor
faciei p̄t ꝓuenire ex exteriori passione ire et etiã vere-
cũdie. sed certũ est demones aliqualiter cogitationes
hominũ scire. vt pꝫ ꝑ Aug. xij. sup̄ Gen̄. ad litteram

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-356/0416
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG